

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

16 janvier 2024

PROJET DE LOI

**modifiant la loi du 22 août 2002
relative aux droits du patient et
modifiant les dispositions
en matière de droits du patient
dans d'autres lois
en matière de santé**

Amendements

Voir:

Doc 55 **3676/ (2023/2024):**

- 001: Projet de loi.
- 002: Amendements.
- 003: Rapport de la première lecture.
- 004: Articles adoptés en première lecture.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

16 januari 2024

WETSONTWERP

**tot wijziging van de wet van 22 augustus 2002
betreffende de rechten van de patiënt en
tot wijziging van bepalingen
inzake rechten van de patiënt
in andere wetten
inzake gezondheid**

Amendementen

Zie:

Doc 55 **3676/ (2023/2024):**

- 001: Wetsontwerp.
- 002: Amendementen.
- 003: Verslag van de eerste lezing.
- 004: Artikelen aangenomen in eerste lezing.

11123

N° 10 de Mme **Fonck**

Art. 14

Dans l'article 8/2, § 2, alinéa 1er, proposé, remplacer les mots "tient compte d'" par le mot "respecte".

JUSTIFICATION

Le projet de loi prévoit que "... le professionnel des soins de santé tient compte d'une déclaration anticipée" (article 8/2, § 2, alinéa 1er, proposé) et que "Si le patient a fait savoir dans une déclaration anticipée telle que visée au § 1er qu'il refuse une intervention déterminée du professionnel des soins de santé, le professionnel des soins de santé respecte ce refus aussi longtemps que le patient ne le révoque pas à un moment où il est en mesure d'exercer ses droits lui-même." (article 8/2, § 2, alinéa 2, proposé).

Dans son avis relatif à la proposition d'un (avant-) projet de loi modifiant la loi relative aux droits du patient d'avril 2023, la Commission fédérale droits du patient précise que "Bien que la planification préalable des soins ne soit en principe pas contraignante, c'est le patient qui, alors qu'il est encore juridiquement capable, a donné une forme d'expression de sa volonté et donc une forme de consentement concernant certains soins futurs. Cette expression doit donc être respectée par un professionnel de la santé. La simple "prise en compte" y déroge et va à l'encontre du droit au consentement. Nous proposons donc de modifier l'article 8/2, § 1, "est pris en compte" en "est respecté".

Le présent amendement applique cette recommandation.

Catherine Fonck (Les Engagés)

Nr. 10 van mevrouw **Fonck**

Art. 14

In het voorgestelde artikel 8/2, § 2, eerste lid, de woorden "houdt de gezondheidszorgbeoefenaar rekening met" vervangen door de woorden "eerbiedigt de gezondheidszorgbeoefenaar".

VERANTWOORDING

Het wetsontwerp beoogt te bepalen dat "... de gezondheidszorgbeoefenaar rekening [houdt] met een voorafgaande wilsverklaring" (ontworpen artikel 8/2, § 2, eerste lid), alsook: "Indien de patiënt in een voorafgaande wilsverklaring als bedoeld in paragraaf 1 te kennen heeft gegeven een welomschreven tussenkomst van de gezondheidszorgbeoefenaar te weigeren, eerbiedigt de gezondheidszorgbeoefenaar deze weigering zolang de patiënt ze niet herroept op een moment dat hij in staat is om zijn rechten zelf uit te oefenen" (ontworpen artikel 8/2, § 2, tweede lid).

In zijn advies van april 2023 betreffende het voorstel van een (voor)ontwerp van wet tot wijziging van de wet betreffende de rechten van de patiënt verduidelijkt de Federale commissie Rechten van de Patiënt: "Ondanks dat een voorafgaande zorgplanning in principe niet bindend is, is het de patiënt die, wanneer hij nog wilsbekwaam was, een vorm van wilsuiting en dus een vorm van toestemming heeft gegeven over bepaalde toekomstige zorgverlening. Deze uiting dient dan ook geëerbiedigd te worden door een gezondheidszorgbeoefenaar. Het louter "rekening houden met" doet hieraan afbreuk en gaat in tegen het recht op toestemming. Daarom stellen wij voor om artikel 8/2, § 1, "dient rekening gehouden te worden met deze wensen" te wijzigen in "dienen deze wensen geëerbiedigd te worden."

Dit amendement strekt tot toepassing van die aanbeveling.

N° 11 de Mme **Fonck**

Art. 5

Insérer un 2°/1, rédigé comme suit:

“2°/1 dans la disposition 3°, les mots “, les étudiants durant leur formation de professionnel des soins de santé” sont insérés entre les mots “à l’exercice des professions des soins de santé” et les mots “ainsi que le praticien professionnel ayant une pratique non conventionnelle”;”.

JUSTIFICATION

Le projet de loi fait actuellement référence, dans la définition du praticien professionnel, au praticien visé dans la loi coordonnée du 10 mai 2015 ainsi qu’aux praticiens professionnels ayant une pratique non conventionnelle. Or, il est nécessaire de prévoir que la loi relative aux droits du patient s’applique aussi aux étudiants durant leur formation de professionnel des soins de santé.

Catherine Fonck (Les Engagés)

Nr. 11 van mevrouw **Fonck**

Art. 5

Een bepaling onder 2°/1 invoegen, luidende:

“2°/1 in de bepaling onder 3° worden de woorden “, de studenten tijdens hun opleiding tot gezondheidszorgbeoefenaar,” ingevoegd tussen de woorden “betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen” en de woorden “alsmede de beroepsbeoefenaar van een niet-conventionele praktijk”;”.

VERANTWOORDING

Het wetsontwerp verwijst in de definitie van beroepsbeoefenaar thans naar de beroepsbeoefenaar bedoeld in de gecoördineerde wet van 10 mei 2015, alsook naar de beroepsbeoefenaars van een niet-conventionele praktijk. Welnu, de wet betreffende de rechten van de patiënt dient tevens van toepassing te zijn op de studenten tijdens hun opleiding tot gezondheidszorgbeoefenaar.

N° 12 de Mme **Fonck**

Art. 5

Insérer un 2°/2, rédigé comme suit:

“2°/2 la disposition 3 est complétée par les mots suivants: “ainsi que les professionnels qui sont intégrés dans les équipes de soins”;;”.

JUSTIFICATION

Dans la définition actuelle du prestataire de soins (qui devient le professionnel des soins de santé en vertu du présent projet de loi) dans la loi relative aux droits du patient, il n'est fait référence qu'aux praticiens visés à la loi coordonnée du 10 mai 2015 relative à l'exercice des professions des soins de santé ainsi qu'aux praticiens professionnels ayant une pratique non conventionnelle.

Or, d'autres professionnels travaillent au sein d'équipes de soins (quel que soit le lieu de travail: hôpitaux, maisons médicales...) et ne sont pas soumis à la loi relative aux droits du patient alors qu'ils participent à la prise en charge et à l'accompagnement des patients. C'est le cas notamment des psychologues non cliniciens ou des assistants sociaux.

Le présent amendement vise donc à prévoir que ces professionnels soient également soumis à la loi relative aux droits du patient.

Catherine Fonck (Les Engagés)

Nr. 12 van mevrouw **Fonck**

Art. 5

Een bepaling onder 2°/2 invoegen, luidende:

“2°/2 de bepaling onder 3° wordt aangevuld met de volgende woorden: “, alsook de beroepsbeoefenaars die deel uitmaken van de zorgteams”;;”.

VERANTWOORDING

In de definitie van de zorgverstrekker (die krachtens dit wetsontwerp de gezondheidszorgbeoefenaar wordt) in de wet betreffende de rechten van de patiënt wordt thans slechts verwezen naar de beroepsbeoefenaar bedoeld in de gecoördineerde wet van 10 mei 2015 betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen, alsook naar de beroepsbeoefenaars van een niet-conventionele praktijk.

Nog andere beroepsbeoefenaars werken evenwel binnen zorgteams (ongeacht hun werkplek: ziekenhuizen, medische huizen enzovoort) en vallen niet onder de wet betreffende de rechten van de patiënt, terwijl zij evenzeer betrokken zijn bij de zorg voor en de ondersteuning van de patiënten. Zulks geldt met name voor de niet-klinisch psychologen en de maatschappelijk werkers.

Aldus beoogt dit amendement erin te voorzien dat ook die beroepsbeoefenaars onder de wet betreffende de rechten van de patiënt vallen.

N° 13 de Mme **Fonck**

Art. 11

Compléter cet article par un 4°, rédigé comme suit:

“4° l'article est complété par un paragraphe 5, rédigé comme suit:

“§ 5. Le médecin doit proposer la consultation d'un confrère dès que les circonstances l'exigent ou accepter celle qui est demandée par le patient ou son entourage.””

JUSTIFICATION

Il est important que le droit du patient de pouvoir disposer d'un second avis médical soit inscrit dans la loi, à l'instar de ce qui est prévu dans 16 autres pays de l'Union Européenne. Demander un second avis médical peut être utile et rassurant pour le patient, surtout lorsqu'il s'agit d'une maladie rare ou grave ou nécessitant des traitements complexes ou lourds ou innovants. Si de nombreux médecins acceptent déjà actuellement que leur patient sollicite un second avis, il arrive que certains expriment des réticences face à la demande du patient. Par ailleurs, la médecine n'est pas une science exacte, et chaque médecin doit accepter les limites de ses connaissances et solliciter d'autres collègues chaque fois que la situation le nécessite. C'est d'autant plus vrai que la médecine se complexifie de plus en plus.

Catherine Fonck (Les Engagés)

Nr. 13 van mevrouw **Fonck**

Art. 11

Dit artikel aanvullen met een bepaling onder 4°, luidende:

“4° het artikel wordt aangevuld met een paragraaf 5, luidende:

“§ 5. De arts moet de raadpleging van een collega-arts voorstellen zodra de omstandigheden dit vereisen, of instemmen met de raadpleging zoals gevraagd door de patiënt of zijn omgeving.””

VERANTWOORDING

Het is belangrijk dat het recht van de patiënt om over een second opinion te kunnen beschikken bij wet wordt vastgelegd, naar het voorbeeld van 16 andere landen van de Europese Unie. Een second opinion kan voor de patiënt nuttig en geruststellend zijn, vooral bij een zeldzame of ernstige ziekte of een ziekte die complexe, zware of innovatieve behandelingen vereist. Hoewel talrijke artsen reeds aanvaarden dat hun patiënt een second opinion wil, reageren sommigen terughoudend op een dergelijk verzoek van de patiënt. Bovendien is de geneeskunde geen exacte wetenschap en moet elke arts de grenzen van zijn kennis aanvaarden en het advies van andere collega's inwinnen telkens als de situatie dat vereist. Dit geldt des te meer nu de geneeskunde steeds complexer wordt.

N° 14 de Mme **Fonck**

Art. 18

Compléter l'article 10 proposé par un paragraphe 3, rédigé comme suit:

“§ 3. La personne résidant dans une institution de soins peut recevoir dans sa chambre les visites de son choix, dans le respect de l'intimité et du repos des autres personnes hospitalisées ou résidentes, et sans gêner le fonctionnement du service. Des restrictions de visites ne pourront être prises que de manière proportionnée et raisonnable. Elles devront être communiquées et expliquées au patient et à son entourage.”

JUSTIFICATION

Ce droit de visite relève du droit au respect de la vie privée de la personne et de sa vie familiale. Des restrictions strictes des visites ont été mises en place durant la pandémie liée au COVID-19. Parfois décidées à l'échelon local, parfois décidées par les autorités de santé, ces restrictions ont eu, dans un certain nombre de cas, des conséquences lourdes, notamment des syndromes de glissement des personnes âgées en raison de leur solitude et de la rupture des contacts avec leurs proches. Il est donc important que la loi relative aux droits du patient contienne le principe de ce droit de visite, tout en permettant certaines modalités d'application, notamment en cas de situation sanitaire exceptionnelle.

Catherine Fonck (Les Engagés)

Nr. 14 van mevrouw **Fonck**

Art. 18

Het voorgestelde artikel 10 aanvullen met een paragraaf 3, luidende:

“§ 3. De persoon die in een zorginstelling verblijft mag in zijn kamer bezoek naar keuze ontvangen, met respect voor de intimiteit en de rust van de andere ziekenhuispatiënten of -bewoners en zonder de werking van de dienst te verstoren. De bezoeksregeling mag slechts op proportionele en redelijke wijze worden beperkt. De beperkingen worden aan de patiënt en zijn omgeving meegedeeld en toegelicht.”

VERANTWOORDING

Dit recht op bezoek maakt deel uit van het recht op de eerbiediging van het privé en gezinsleven van de persoon. Tijdens de COVID-19-pandemie werd bezoek onderworpen aan strikte beperkingen. Die restricties, nu eens opgelegd op lokaal niveau en dan weer door de gezondheidsautoriteiten, hebben in sommige gevallen ernstige gevolgen gehad, zoals het *sliding syndrome* bij bejaarden als gevolg van hun vereenzaming en het wegvallen van het contact met hun naasten. Daarom is het belangrijk dat de wet betreffende de rechten van de patiënt het principe van dit recht op bezoek vastlegt, maar tegelijk nadere toepassingsregels mogelijk maakt bij met name een uitzonderlijke gezondheidssituatie.

N° 15 de Mme **Fonck**

Art. 33

Après l'article 33, insérer un chapitre 4, intitulé
“Droits de l'enfant malade”.

JUSTIFICATION

La loi du 22 août 2002 relative aux droits du patient prévoit, à l'article 12 que “§ 1er. Si le patient est mineur, les droits fixés par la présente loi sont exercés par les parents exerçant l'autorité sur le mineur ou par son tuteur. § 2. Suivant son âge et sa maturité, le patient est associé à l'exercice de ses droits. Les droits énumérés dans cette loi peuvent être exercés de manière autonome par le patient mineur qui peut être estimé apte à apprécier raisonnablement ses intérêts.”.

Le projet de loi modifie cet article pour faire référence non seulement aux parents et tuteurs mais aussi aux “personnes qui conformément au Livre I, Titre IX de l'ancien code civil exercent l'autorité sur le mineur”.

L'une des grandes lacunes du projet de loi est l'absence de réforme en matière de prise en considération des spécificités des patients mineurs. On considère souvent les patients mineurs comme des adultes en miniature mais ce n'est pas le cas.

Lors des débats en commission en vue de la rédaction de la résolution sur les droits du patient, l'auteur de l'amendement avait dû se battre pour que des représentants de la plateforme JOY (développée à partir de la *Task Force* COVID-19 pédiatrique et soutenue par la Commission nationale des droits de l'enfant et Unicef Belgique) soient entendus.¹

La résolution “visant une réforme approfondie des droits du patient”, adoptée en décembre 2022 prévoit explicitement de demander au gouvernement: “d'accorder une attention particulière à la position des patients mineurs ainsi qu'à l'exercice de leurs droits dans le système de soins de santé, dans le cadre de leur interaction avec les prestataires de soins et dans toutes les structures de concertation pertinentes qui concernent les droits du patient” (DOC 55 2969/005, point 13, d), page 12).

¹ <https://www.lachambre.be/FLWB/PDF/55/2969/55K2969006.pdf>

Nr. 15 van mevrouw **Fonck**

Art. 33

Na artikel 33 een hoofdstuk 4 invoegen, luidende:
“Rechten van het zieke kind”.

VERANTWOORDING

Artikel 12 van de wet van 22 augustus 2002 bepaalt: “§ 1. Bij een patiënt die minderjarig is, worden de rechten zoals vastgesteld door deze wet uitgeoefend door de ouders die het gezag over de minderjarige uitoefenen of door zijn voogd. § 2. De patiënt wordt betrokken bij de uitoefening van zijn rechten rekening houdend met zijn leeftijd en maturiteit. De in deze wet opgesomde rechten kunnen door de minderjarige patiënt die tot een redelijke beoordeling van zijn belangen in staat kan worden geacht, zelfstandig worden uitgeoefend.”

Het wetsontwerp beoogt een wijziging van dit artikel, ten-einde niet alleen te verwijzen naar de ouders en de voogden, maar ook naar de “personen die conform Boek I titel IX van het oude BW het gezag over de minderjarige uitoefenen”.

Een van de grote tekortkomingen van het wetsontwerp is het ontberen van enige koerswijziging wat de inachtneming van de specifieke kenmerken van minderjarige patiënten betreft. Minderjarige patiënten worden vaak ten onrechte als minivolwassenen beschouwd.

Tijdens de commissiebesprekingen in het kader van de resolutie over de rechten van de patiënt heeft de indienster van het amendement hard moeten ijveren voor een hoorzitting met de vertegenwoordigers van het JOY-platform (ontstaan uit de pediatrische Taskforce COVID-19 en gesteund door de Nationale Commissie voor de Rechten en Unicef België).¹

De in december 2022 aangenomen resolutie betreffende een grondige hervorming van de rechten van de patiënt bevat het uitdrukkelijke verzoek aan de regering om “bijzondere aandacht te besteden aan de positie van minderjarige patiënten en de uitoefening van hun rechten in het gezondheidszorgsysteem, in hun interactie met zorgverleners en in alle relevante overlegstructuren die betrekking hebben op de rechten van de patiënt” (DOC 55 2969/005, verzoek 13, d), bladzijde 12).

¹ <https://www.dekamer.be/FLWB/PDF/55/2969/55K2969006.pdf>

Or, le projet de loi prévoit seulement que le Roi peut préciser les règles relatives à l'application de la loi afin de tenir compte de la nécessité d'une protection spécifique.

Il est nécessaire de prévoir quelques grands principes dans la loi, tout en permettant au Roi d'adopter des mesures plus précises, complémentaires, après avis de la commission fédérale droits du patient et de l'Académie belge de Pédiatrie. C'est l'objet du présent amendement (et des amendements suivants).

Si les enfants dépendent des adultes pour recevoir les soins dont ils ont besoin, il incombe à l'État de veiller à ce que la législation soit dans l'intérêt de l'enfant, de manière à ce que chaque enfant ait toutes les chances de survivre, de grandir et de se développer aussi bien que possible sur les plans physique, émotionnel et social.

Comme l'indiquaient les représentants de la plateforme Joy lors de leur audition au sein de la Commission Santé, les soins de santé et la manière dont les enfants sont pris en charge peuvent soit les protéger, soit les rendre encore plus vulnérables en raison de leurs besoins de soins et de leurs dépendances spécifiques. Des recherches internationales montrent que les soins de santé sont souvent un catalyseur d'expériences traumatiques. Cela peut se produire directement en raison d'expériences de soins négatives, ou indirectement en tant que déclencheur d'autres expériences négatives passées. Appliquer et respecter les droits des enfants dans les soins de santé est donc un moyen important de réduire au minimum ces conséquences négatives.

Les amendements sont basés sur plusieurs documents importants relatifs aux droits des enfants: la Charte de l'enfant hospitalisé (élaborée par la EACH, *European Association of Children in Hospital*), la Charte des droits de l'enfant malade, etc.

Catherine Fonck (Les Engagés)

Het wetsontwerp gaat echter niet verder dan te bepalen dat de Koning nadere regels inzake de toepassing van de wet kan bepalen teneinde rekening te houden met de nood aan specifieke bescherming.

Er moeten in de wet enkele kernbeginselen worden opgenomen, waarbij de Koning tegelijk over de mogelijkheid beschikt om, na advies van de Federale commissie Rechten van de Patiënt en The Belgian Academy of Paediatrics, meer gerichte en aanvullende maatregelen te nemen. Dat is de strekking van dit en de volgende amendementen.

Kinderen zijn voor de zorg die ze nodig hebben afhankelijk van volwassenen. Daarom komt het de Staat toe erover te waken dat de wetgeving het belang van het kind dient, opdat elk kind alle kansen krijgt om te overleven, op te groeien en zich fysiek, emotioneel en sociaal zo goed mogelijk te ontwikkelen.

Tijdens de hoorzittingen in de commissie voor Gezondheid en Gelijke Kansen hebben de vertegenwoordigers van het JOY-platform erop gewezen dat gezondheidszorg en de manier waarop kinderen worden verzorgd de kinderen inderdaad kan beschermen, maar hen evengoed nog kwetsbaarder kan maken worden vanwege hun zorgbehoeften en specifieke afhankelijkheden. Uit internationaal onderzoek is gebleken dat gezondheidszorg vaak een katalysator is voor traumatische ervaringen, hetzij rechtstreeks als gevolg van negatieve ervaringen met de zorg, hetzij onrechtstreeks wanneer de zorg eerdere negatieve ervaringen weer heeft opgeroepen. De toepassing en de eerbiediging van de rechten van het kind in de gezondheidszorg is dus een belangrijke manier om dergelijke negatieve gevolgen tot een minimum te beperken.

De amendementen zijn gebaseerd op een aantal belangrijke documenten over kinderrechten, waaronder het Handvest Kind en Ziekenhuis van de *European Association of Children in Hospital* (EACH) en het Handvest van de rechten van het zieke kind.

N° 16 de Mme **Fonck**

Art. 34 (*nouveau*)

Dans le chapitre 4 précité, insérer un article 34, rédigé comme suit:

“Art. 34. Un enfant malade n’est admis à l’hôpital que si les soins nécessités par sa maladie ne peuvent être prodigués à la maison, en consultation externe ou en hôpital de jour.”

Catherine Fonck (Les Engagés)

Nr. 16 van mevrouw **Fonck**

Art. 34 (*nieuw*)

In voormeld hoofdstuk 4 een artikel 34 invoegen, luidende:

“Art. 34. Een ziek kind wordt pas in een ziekenhuis opgenomen wanneer de door zijn ziekte vereiste verzorging niet thuis, ambulant of in dagopname kan worden verstrekt.”

N° 17 de Mme **Fonck**

Art. 35 (nouveau)

Dans le chapitre 4 précité, insérer un article 35, rédigé comme suit:

“Art. 35. Un enfant hospitalisé a le droit:

1. d’avoir ses parents ou leur substitut auprès de lui jour et nuit, quel que soit son âge ou son état, sans que cela n’entraîne d’impact financier pour les parents ou les substituts précités;

2. d’être pris en charge dans un environnement correspondant à ses besoins physiques, affectifs et éducatifs, tant sur le plan de l’équipement que du personnel et de la sécurité;

3. d’être pris en charge par une équipe soignante qualifiée et formée à répondre à ses besoins psychologiques et émotionnels ainsi qu’à ceux de sa famille; et organisée de façon à assurer une continuité dans les soins qui lui sont donnés;

4. d’être pris en charge de façon à ce que les agressions physiques ou émotionnelles et la douleur soient réduites au maximum.”

Catherine Fonck (Les Engagés)

Nr. 17 van mevrouw **Fonck**

Art. 35 (nieuw)

In voormeld hoofdstuk 4 een artikel 35 invoegen, luidende:

“Art. 35. Een in het ziekenhuis opgenomen kind heeft het recht om:

1. zijn ouders of hun plaatsvervangers dag en nacht bij zich te hebben, ongeacht de leeftijd of de toestand van het kind, zonder dat zulks financiële gevolgen heeft voor voormelde ouders of plaatsvervangers;

2. te worden verzorgd in een omgeving die voldoet aan de fysieke, affectieve en educatieve noden van het kind, zowel wat uitrusting en personeel als veiligheid betreft;

3. te worden verzorgd door een gekwalificeerd zorgteam dat is opgeleid om met de psychologische en emotionele noden van het kind en van zijn familie om te gaan, en dat zodanig georganiseerd is dat de continuïteit van de verzorging wordt gewaarborgd;

4. zodanig te worden verzorgd dat de fysieke of emotionele agressie en de pijn tot een minimum worden beperkt.”

N° 18 de Mme **Fonck**Art. 36 (*nouveau*)

Dans le chapitre 4 précité, insérer un article 36, rédigé comme suit:

“Art. 36. Un enfant malade a le droit à une prise en charge scolaire à l’hôpital ou au domicile.”

Catherine Fonck (Les Engagés)

Nr. 18 van mevrouw **Fonck**Art. 36 (*nieuw*)

In voormeld hoofdstuk 4 een artikel 36 invoegen, luidende:

“Art. 36. Een ziek kind heeft het recht om tijdens de verzorging onderwijs te genieten, in het ziekenhuis dan wel thuis.”

N° 19 de Mme **Fonck**

Art. 37 (*nouveau*)

Dans le chapitre 4 précité, insérer un article 37, rédigé comme suit:

“Art. 37. Le Roi précise, sur avis de la commission visée à l’article 16 et après concertation avec l’Académie belge de Pédiatrie, les règles relatives à l’exercice, par les enfants, de leurs droits en tant que patients.”

Catherine Fonck (Les Engagés)

Nr. 19 van mevrouw **Fonck**

Art. 37 (*nieuw*)

In voormeld hoofdstuk 4 een artikel 37 invoegen, luidende:

“Art. 37. De Koning bepaalt, op advies van de in artikel 16 bedoelde commissie en na overleg met de Belgische Academie voor Kindergeneeskunde, de regels betreffende de uitoefening van de rechten als patiënt van kinderen.”

N° 20 de Mme **Fonck**
(En remplacement de l'amendement n° 13)

Art. 11

Compléter cet article par un 4°, rédigé comme suit:

“4° l'article est complété par un paragraphe 5, rédigé comme suit:

“§ 5. Le médecin doit accepter la demande de consultation d'un autre médecin qui est exprimée par le patient ou son entourage.””

JUSTIFICATION

Il est important que le droit du patient de pouvoir disposer d'un second avis médical soit inscrit dans la loi, à l'instar de ce qui est prévu dans 16 autres pays de l'Union Européenne. Demander un second avis médical peut-être utile et rassurant pour le patient, surtout lorsqu'il s'agit d'une maladie rare ou grave ou nécessitant des traitements complexes ou lourds ou innovants. Si de nombreux médecins acceptent déjà actuellement que leur patient sollicite un second avis, il arrive que certains d'entre eux expriment des réticences face à la demande du patient.

Catherine Fonck (Les Engagés)

Nr. 20 van mevrouw **Fonck**
(ter vervanging van amendement nr. 13)

Art. 11

Dit artikel aanvullen met een bepaling onder 4°, luidende:

“4° het artikel wordt aangevuld met een paragraaf 5, luidende:

“§ 5. De arts moet instemmen met het door de patiënt of zijn omgeving geformuleerde verzoek om een andere arts te raadplegen.””

VERANTWOORDING

Het is belangrijk dat het recht van de patiënt om over een second opinion te kunnen beschikken bij wet wordt vastgelegd, naar het voorbeeld van 16 andere landen van de Europese Unie. Een second opinion kan voor de patiënt nuttig en geruststellend zijn, vooral bij een zeldzame of ernstige ziekte of een ziekte die complexe, zware of innovatieve behandelingen vereist. Hoewel talrijke artsen reeds aanvaarden dat hun patiënt een second opinion wil, reageren sommigen terughoudend op een dergelijk verzoek van de patiënt.